

2.667

DESET GODINA

DRVNE TEHNIČKE ŠKOLE „MURICA RIBAR“
U ZAGREBU

DESET GODINA

DRVNE TEHNIČKE ŠKOLE »JURICA RIBAR«

U ZAGREBU

ZAGREB 1961

IZDALA DRVNA TEHNIČNA ŠKOLA »JURICA RIBAR« U ZAGREBU

DESET GODINA DRVOPRERAĐIVAČKE TEHNIČKE ŠKOLE U ZAGREBU

I

Stolarstvo u Hrvatskoj, a naročito u Zagrebu, ima bogatu tradiciju. Proizvodi zagrebačkih obrtnika izlagani su i prodavani i u vanjskim centrima: Parizu, Beču, Budimpešti itd. jer su se finoćom izrade i čistoćom linije mogli mjeriti s najboljim vanjskim proizvodima.

Naši najbolji stručnjaci stolarske struke odgajali su se na bivšoj Obrtnoj školi u Zagrebu, a kad je ta škola 1945. prestala radom Zagreb je ostao bez prave škole drvo-stolarskog smjera.

Poslije oslobođenja naša industrija počela se snažno razvijati, naročito u pogledu finalne proizvodnje. U novim socijalističkim uvjetima raniju polufabrikatsku proizvodnju i raniju zanatsku proizvodnju trebala je zamijeniti i zamijenila je solidna industrijska izrada finalnih proizvoda. Nastala je nova situacija, a u vezi s njom i novi problem. Naime, pojавio se problem stručnih kadrova.

Nova Jugoslavija polazi od pretpostavke da se s dobrim kadrovima mogu riješiti sva pitanja i da nijedna materijalna žrtva za spremanje dobrih kadrova nije suvišna jer su sredstva utrošena za kadrove dio troškova proizvodnje.

* * *

Na inicijativu Ministarstva drvne industrije NRH pristupilo se u ljetu 1949. pripremnim radovima za otvaranje Drvno-industrijског radničkog tehnikuma u Zagrebu. Taj zadatak povjeren je prof. Miljanu Zbožineku sa Škole primjenjene umjetnosti u Zagrebu. Nova škola trebala je zadovoljiti jednu hitnu potrebu u našoj drvnoj industriji finalnih proizvoda, trebala je obrazovati tehničare za drvnu industrijsku proizvodnju finalnih proizvoda.

6. rujna 1949. upućen je preko dnevne štampe poziv za upis, a 12. rujna 1949. počela je redovita obuka jer se javio dovoljan broj učenika.

U školu su se mogli upisati kvalificirani drvno-industrijski radnici (stolarski pomoćnici) s dvije godine staža u struci, s tim da za vrijeme trogodišnjeg školovanja ostanu i dalje zaposleni u struci. Naставa je prema tome održavana poslije podne, odnosno uveče. Ovaj način školovanja (4-5 sati dnevno nastave plus 8-satno radno vrijeme) pokazao se odmah u početku pretežak za učenike. Ministarstvo drvne industrije donijelo je doduše već u listopadu 1949. rješenje kojim se radno vrijeme učenicima Radničkog tehnikuma smanjuje na 6 sati, ali se toga, nažalost, nisu pridržavala sva poduzeća.